

IV 61
Kapitel

Gavelius

Nylavd. 19/2.24

Wördsam Cyck. Onstan

Framtedd

Då

Hög-Ehrewyrdige och HöglärdeHerren/

**Her: JOHANNES
GEZELIUS,**

Högt-meriterad Pastor uti Sagu/

wid Kongl. Academien i Åbo /

I en wälsignad Stund/

Theologiæ Profession

Tilträdde/

Den 14. Decemb. 1711.

Af des

ödmuße Disciplar

Naturens Foster-Mor then under sköna
 Solen/
 Som til behaglig tijd har lemnat Närke
 Polen,
 Och snart wil wända om med gylne
 Wagnen sin/
 At föra oss/ ett sält och signat Ny-år in;
 Hon giör att Zions Barn sig åter snart få gläda /
 Och om then Sanna Sol med hiertlig fågnad qwäda/
 I hwilkom HErren Guld til oss har godt Behag/
 Som wij thet höra få then lufwa Juule Dag.
 Ett Prof af sådan Nåd och Himmels dyra Gåfwa/
 Fram bär och thenna Dag som synes oss thet låfwa/
 At HErrans Anda än i Norden hwijlo taar/
 Och med sitt Ord hoos oss än nu will blifwa qwar.
 När fordom Sorge Måln the gamla Säder trängde /
 At en förtwiflad Siäl i sära Bröfset dängde/
 Med längtan efter Frijd och then som låfwat war.
 Af Högden gången up/ wår Sool/them trösten baar.
 Doch för än Trösten kom/ och Solen war uprunnen /
 Blef Frijdsens Bodskap/ med Olive Löss i Munnen/
 Johannes sändt föruth til at predika Frijd/
 Och Bättring : Ty thet war täen Behaglig Tijd.

Wår

Wår GUD wil och i Dag oss en Johannem sända
 D HErre wårdes all tin wrede från oss wända!
 Gudz Ande lære oss med Böner hielpa till/
 At wij bekomma må hwad Gud oss gifwa will;
 Ty at än HErren sielf; will sin Församling hägnas;
 At han med Nåd och Frijd/ the sårge än will fågna:
 At han bekymrar sig om ordets dyra Lius:
 At han ändrar försorg om Helgedomens Huus:
 Ther om mån thenna Dag ett krafftigt witne blifwa;
 I thed at HErren oss en sådan skänck mån gifwa /
 Som sig i HErrans Ord/ af ungdom öfswat haar
 Och giör förhopning om/ thed Far och Farfar war.

JOHANNES GEZELIUS

per anagramma addito E.

JOHNS EGNE HA EGNS.

Sij Zions egne Barn / som Deel i nåden wunnit
 Och med thet samma i sin Jesu/ Klarheet sunnit/
 The hysa något mehr/ än blinda Werlden seer/
 Och ha ett större Lius än thed Naturen gier.

V O T U M

Men liffens lufwa Lius o Jesu för tin pina
 Låt nu tin Klarheet så i tin Johanne skina!
 At genom honom må en stoor uplysning skee!
 Och Kyrckan tin ther af en stoor förklaring see!

PETRO GAVELIO.

Ostro-Bohn.

Blida Himmel tig man ej tilfyllest prisa
Kan/ för tin stora Nåd/ then tu of welat wijsa
Som kring the Jinska Fält/ häruthi Norden
bygga/

Ut wij än wid titt Ord/ of kunnom säkert tryggga ;
Tu sänder Lärare som sanning rätt uthdela/
Så at tin klene Hiord ej nånsin Heerdar fehla.
Tu sänder of och them, som kunna mächtig wara
Moth Bifwars öfwerloy tin klene Hiord förswara.
Af hwilken stora Nåd i Dag än synes bläncka
Tin kärleks strålers Glans at tu will nådigt täncka
På of titt arma Fält/ i det du åter gifwit
Dch sändt en Höglård Man som nys en Herde blifwit
Wed HErrans Helicon thet han sin Hiord så leder /
Ut hon får ewigt Liff och HErren får sin Heder.
Så lönar Himlen dem som medelst flit mänsöka
I genom HErrans Ord sin kunskap at fördöka/
Ut han af nåde dem sin helga Wijsheet skäncker.
Som han i Wingård sin för Wärdtyg bruka täncker.
Men Himmel self bekläd then man tu of wil unna
Med Saligheet / at han må framgent lycklig kunna
Sitt Embetz swära tyngd på lika skuldrar föra
Såsom des stoora Fahr och Fahr Fahr kunnat göra

ZACH. JULENIO.
O. Bothn.

